



Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-569/15

X

versus

Staatssecretaris van Financiën

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden)

Eelotsusetaotlus – Sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamine – Võõrtöötajad – Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine – Määrus (EMÜ) nr 1408/71 – Artikli 14 lõike 2 punkti b alapunkt i – Isik, kes töötab tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil – Isik, kes töötab ühes liikmesriigis ja teeb kolmekuulise tasustamata puhkuse ajal tööd teises liikmesriigis

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (kolmas koda) 13. septembri 2017. aasta otsus

Sotsiaalkindlustus — Kohaldatavad õigusaktid — Määruse nr 1408/71 artikli 14 lõike 2 punkt b — Tavaliselt mitme liikmesriigi territooriumil töötav isik — Isik, kes elab ja töötab ühe liikmesriigi territooriumil ja teeb esimesest liikmesriigist võetud kolmekuulise tasustamata puhkuse ajal tööd teise liikmesriigi territooriumil — Hõlmamine — Tingimused — Kontrollimine liikmesriigi kohtu poolt

(Nõukogu määrus nr 1408/71, artikli 14 lõike 2 punkti b alapunkt i)

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, mida on muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrusega (EMÜ) nr 592/2008), artikli 14 lõike 2 punkti b alapunkti i tuleb tõlgendada nii, et isikut, kes elab ja töötab ühe liikmesriigi territooriumil ning kes võtab kolmeks kuuks tasustamata puhkuse – töötades sel ajal teise liikmesriigi territooriumil –, tuleb käsitada isikuna, kes töötab tavaliselt kahe liikmesriigi territooriumil kõnealuse sätte tähenduses, juhul kui esimese liikmesriigi sotsiaalkindlustusvaldkonna õigusaktide kohaselt loetakse teda selle puhkuseperioodi vältel töötavaks isikuks ja kui teise liikmesriigi territooriumil tehtav töö on tavapärane ja oluline; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Hindamaks viimati nimetatud liikmesriigi territooriumil tehtud töö tavapärasust ja olulisust kõnealuse ajavahemiku jooksul, tuleb eelkõige arvestada lepingudokumentides määratletud tööperioodi kestust ja palgatöö laadi, vajaduse korral samuti tehtud tööd (vt selle kohta 13. septembri 2017. aasta otsus, X, C-570/15, punkt 21).

(vt punktid 27 ja 29 ning resolutsioon)